

Протокол

№

гр. София, 27.01.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 27.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8094** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 15.00 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ Н. Н. П. – уведомен, не се явява. Представява се от адв. К., който е назначен за процесуален представител на жалбоподателя по реда на Закона за правната помощ.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – уведомен, не изпраща представител.

СГП - уведомена се представлява от прокурор Д..

Явява се вещо лице В. Т. В. – редовно призован.

Адв.К.: Няма пречка, да се даде ход на делото.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че няма процесуални пречки за даване ход на делото и
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА постъпилото заключение по назначената съдебно-психиатрична експертиза.

Адв.К. – Имам заключението.

ДОКЛАДВА, че тъй като от ответника са искани писмени доказателства и същите не са постъпили до 23.01.26 г. съдът е постановил определение, с което ответникът е задължен да предостави доклада по сигнала на ищеца. По този сигнал, в отговор на което е изпратена прокурорска преписка 19022/22 г. В същата е описаният доклад на СДВР по сигнал на жалбоподателя, че сигналът му е неоснователен.

ДОКЛАДВА от СДВР изискани с горепосоченото определение писмени доказателства – жалба, становище, писмо депозирано с молба от 22.01.2026 г.

Страните /поотделно/: Да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА горепосочените писмени доказателства, като прокурорската преписка се приема само за послужване.

Адв. К.: Запознати сме със заключението. Да се изслуша.

СЪДЪТ, като счете, че заключението по допуснатата експертиза е депозирано повече от седем дни преди датата на съдебното заседание, намира, че не са налице пречки за изслушване на вещото лице.

Снема самоличността на вещото лице: доц. д-р В. Т. В. на 80г., неосъждан, без дела и родство със страните. Вещото лице предупредено за наказателната отговорност по чл. 291 от НК, обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на вещото лице:

Вещото лице: Поддържам представеното заключение. В случая две са особеностите, които имат значение за осъжданото лице - елемента задържане е несъмнено активно поведение на съответните органи към него с неблагоприятно възприемане, но според теорията на психопатологията и стресовата реакция също толкова важна е и свръхчувствителността на индивида към подобни ситуации, но не всеки би отреагирал към каквато и да било травматична ситуация с една остра стресова реакция. Това е особеното и в случая може да се предположи, че свръхчувствителността на освидетелствания е до такава степен, че тя участва равнопоставено с акта на неговото задържане, т.е. без едното или без другото не би се получило такова стресово реагиране, макар че специалистите от спешната помощ не намират никакви стресови отклонения, а това, което ми хрумна в момента е, че след като той смята, че може да бъде отровен, дали пък не е бил предозиран от марихуана, за да възникват такива неадекватни съмнения у него. Задържането като нежелана акция спрямо него би предизвикала напрежение, страх, съпротива – съвсем разбираемо е, това е едната страна, но твърдението за отравяне излиза от рамките на стресовата реакция – то е друг вид мисловно разстройство, само ако има някакви други основания или болестни или нормални психологични разбираеми основания. В случая никъде не е написано да са налице нормални психологични разбираеми основания, за това при мен възниква хипотезата, за която споменах преди малко, че може би тези убеждения за отравяне и търсена на тази истина се дължат на предозирание с марихуана, което може да се случи при някои индивиди понякога. Спешната помощ има и спешна психиатрична помощ, която при необходимост може да бъде търсена. Има и специализирана болница, която обслужва и по спешност, макар че тежката степен на повлияване от психоактивни вещества е по-скоро обект за реанимация, а не толкова за специализирано психиатрично обслужване. Посещението на спешния екип е онази медицинска помощ, която е била необходима. Едната хипотеза е, че това задържане е активизирано неговото преди това съществуващо посттравматично разстройство. Той половин година преди това задържане, има вече поставена такава диагноза. Другата хипотеза е, че без това задържане да има някакво съществено негативно влияние посттравматичното разстройство има склонност към колебливост в своята динамика. Макар, че е по-малко вероятна хипотезата за спонтанно задълбочаване на посттравматичното разстройство, не може да бъде изключена, но стои на заден план. Има още един елемент, който също не е подчертан, но следва да бъде споменат – освидетелстваното от мен лице е било неврологично изследвано и има диагноза за неизяснени прилошавания, което ще рече базисна нестабилност на телесните реакции, а в анамнезите данни веднъж е описано, че дори в стоматологична процедура, той е имал такова прилошаване, което ще рече че неговата чувствителност е свръх висока и че не толкова интензивни външни влияния биха могли да предизвикат интензивни реакции.

Страните /поотделно/: Нямаме въпроси към вещото лице.

В залата се явява юрк. В., с пълномощно по делото. Съдът разясни на страната извършените до момента процесуални действия.

Юрк.В.: Нямам въпроси към вещото лице.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице. Издаде се РКО за сумата от внесения депозит от 127.82 евро.

С оглед приложената към заключението справка - декларация съдът определя окончателен размер на възнаграждението от 455.70 евро. С оглед това завишава депозита за възнаграждение на вещото лице с 327.88 евро, вносими от жалбоподателя в седмодневен срок от днес.

След прилагане на вноския документ по делото, на вещото лице да се издаде РКО за остатъка от сумата.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и прокурорът: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Адв. К.: Моля да уважите исковете така, както са предявени в ИМ за размера от 10 000 лв., плюс законната лихва от момента на извършване на деликтното взаимоотношение. Считам, че успяхме да докажем, че самото задържане е указало неблагоприятно психическо емоционално въздействие на ищеца, което е повлияло на психиката му, разстроило е неговото съзнание. Това се доказва от показанията на свидетеля, разпитан в съдебно заседание, така и от СПЕ, която приехме и считаме за обективна, и която с доста голяма степен на сигурност доказва, че самото задържане е указало неблагоприятно въздействие върху психиката на ищеца. Считам, че искът следва да бъде уважен в пълният му размер.

Юрк. В.: Считам предявената претенция за недоказана с оглед на това, че не се доказва по категоричен начин, че задържането е повлияло на психиката на ищеца, в предвид вече установеното му заболяване. Подробни съображения сме изложили в представените писмени бележки. Моля да отхвърлите иска поради недоказаност и необоснованост на претенцията, като в хипотезата на евентуалност да намалите значително същия, съобразно чл.52 от ЗЗД. Моля да ни присъдите юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът: Считам така предявената искова претенция за основателна и доказана. Считам същата за доказана най-вече от приетата експертиза днес, което сочи на претърпени вреди в следствие на процесното задържането. Считам претенцията за прекомерна. Споделям и поддържам възражението на ответника.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.14 часа.

СЪДИЯ:

CEKPETAP: